

Men naturligvis skal man jo gøre, hvad man kan, og det skal foregå på en måde, sådan at der er kvalitet i den lovgivning, vi laver. Det er lidt uforståeligt, at det her er et kulturspørgsmål. Så vidt jeg kan se, vil det her også komme til at have betydning langt ind på socialområdet, og det er jo oplagt også en sag for retspolitikere.

Forslaget er en meget bred bemyndigelse og lægger op til, at det enkelte ministerium kan stå for udmøntningen. Enhedslisten er enig i, at der behov for, at der bliver en klarere afgrænsning og nogle klarere definitioner, sådan at der er en sammenhæng mellem den udmøntning, der bliver på forskellige områder.

Hvad er direkte kontakt med børn? Hvilke faggrupper skal være omfattet? Hvor tit skal man være som frivillig i en institution eller på et sygehus for at være omfattet? Og hvorfor er det lige, at den private sektor ikke som helhed inddrages? Jeg mener, hvad er forskellen på den, der passer et legeland ude i Field's, og den, der er fodboldtræner?

På den led er der brug for et grundigt udvalgsarbejde med inddragelse af Justitsministeriet og måske også Straffelovrådet, når man kigger på den sanktion, der lægges op til for dem, der overtræder ikke forbud mod pædofili, men forbud mod at ansætte folk uden at indhente en attest.

Jeg synes også, der er behov for at få belyst registersikkerheden. Selv om det er ganske, ganske få, som vil komme ud med en attest, der er noget som helst på, så er der jo også en eller anden form for retssikkerhed i det her med hensyn til tavshed og behandling af følsomme oplysninger.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes kulturordfører, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Vi skal beskytte vores børn mod voksnes seksuelle overgreb. Det er vores pligt og ansvar både som politikere, forældre og voksne. Indsatsen over for seksuelle overgreb mod børn skal skærpes, og Kristendemokraterne mener, at lovændringen som foreslået af regeringen kan være et effektivt instrument i denne proces.

Vi ved fra mange konkrete sager, at voksne med seksuelle interesser i børn søger hen, hvor børnene er, dvs. i ungdomsklubber, frivillige foreninger, skoler, børnehaver, ungdomsskoler osv.

Derfor er der også god grund til at give ledere i disse institutioner og organisationer et legitimt redskab i hånden, der sikrer, at voksne, som er dømt for overgreb, blufærdighedskrænkelse eller for besiddelse af børnepornografi, ikke kommer til at arbejde med børn og unge.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der fra den 1. april 2001 til den 1. november 2004 indhentet 124.924 børneattester. I 21 tilfælde var der oplysninger om domme for seksuelle overgreb mod børn. Det er efter Kristendemokraternes opfattelse alle de administrative foranstaltninger værd, såfremt vi bare kan forhindre ét overgreb ved at gøre det til en pligt at indhente børneattesterne.

Det kan lyde som et lille antal, som er fundet på baggrund af de hidtidige bestræbelser, men det er det værd, som jeg sagde. Hellere finde kun 21 tilfælde og dermed forhindre overgreb mod børn end ikke at finde nogen.

Kristendemokraterne tror på, at indhentning af børneattester kan have en præventiv effekt. Jeg vil dog samtidig gerne understrege, at et tjek i strafferegisteret kun er ét redskab i forebyggelsen af pædofili. Børneattester kan og må derfor ikke stå alene.

Som flere af høringssvarene også påpeger, må foreninger og arbejdspladser arbejde med spilleregler eller en adfærdspolitik for, hvordan man omgås hinanden for at forebygge og minimere risikoen for nye overgreb, ikke mindst fordi pædofile, som ikke er dømt, ikke vil blive fanget i et tjek ved brug af børneattester. Derfor er det vigtigt at have generelle regler for, hvordan man omgås børn, så disse personer kan opdages i tide.

Kristendemokraterne finder det derfor helt centralt, at der i forlængelse af dette lovforslag afsættes ressourcer til uddannelse, oplysning og træning af de mange, der står med ansvaret for vores børn i skoler, institutioner og foreninger samt rådgivning til de ledere, der skal udmønte loven, om at indhente børneattester i praksis.

Lad mig til dette tilføje, at jeg synes, det er rigtigt, som flere ordførere påpeger, at dette lovforslag også bør ses i relation til andre udvalgsarbejder og jo da ikke mindst i forhold til Retsudvalget, og derfor kan vi tilslutte os, at man i udvalgsarbejdet søger at udbrede viften af instrumenter, der bliver brugt til at se på lovforslaget.